

РЕШЕНИЕ

№ 17595

гр. София, 27.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 58 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СВЕТЛАНА Й. БЪЧЕВА

при участието на секретаря ЕЛИ КР. ШОКОРДОВА
като разгледа докладваното от СВЕТЛАНА Й. БЪЧЕВА Гражданско дело № 20231110123802 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по предявени от Я. И. Б. против „***** ЕАД искове, които съобразно подадената уточнителна молба са: по чл. 344, ал. 1, т. 1 вр. чл. 188, т. 3 КТ - за отмяна на дисциплинарно наказание „уволнение”, наложено със Заповед № РД-11-162/21.03.2023 г.; по чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ - за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност „шофьор на специален тежкотоварен автомобил той и работник пъддр. Пътища“; по чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 КТ - за заплащане на обезщетение в размер на 16 647 лв. за оставане без работа за периода от 22.03.2023г. до 22.09.2023 г. От името на ищеца Я. Б. се оспорва да е извършил нарушението, за което е наказан – установеното количество алкохол от 0,35 промила не е употребено на работното място, а на семейно тържество предходната вечер, като не е довело до състояние, при което да не може да изпълнява трудовите си задължения, както и не представлява престъпление или административно нарушение. Оспорва техническото средство, с което е установено посоченото количество алкохол, да представлява одобрен тип, да е преминало нужната периодична проверка, както и оспорва лицето, взело пробата, да може да работи с този уред. Счита издадената заповед за уволнение за немотивирана; резултатът не е бил потвърден с кръвна проба; не е налице противоправност, съответно вина, за да е изпълнен фактическият състав на дисциплинарното нарушение; наказанието е несъответно тежко на твърдяното нарушение.

От страна на ответника „***** ЕАД се поддържа, че наказанието е законосъобразно наложено и за посоченото в заповедта нарушение. Твърди, че проверката за алкохол е била извършена на всички служители.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, намира от фактическа и правна страна следното:

Не се спори, че до неговото уволнение със Заповед № РД-11-162/21.03.2023 г. ищецът е заемал длъжността „шофьор на специален тежкотоварен автомобил той и работник пъддр. Пътища“ при ответника „***** ЕАД.

Видно от неоспореното съдържание на заповедта, дисциплинарното наказание „уволнение“ е наложено на основание чл. поради следното:

Със заповед на изпълнителния директор е разпоредено извършването на проверка за употреба на алкохол на служителите. ...Извършена е проверка с техническо средство – анализатор на алкохол с посочен номер. При извършената на 22.02.23 г. в 11.37 часа проверкав АБП „Елешница“ е установено, че Я. Б. е бил с наличие на алкохол в организма 0,35 промила.Посочено е, че служителят е нарушил своето задължение по чл. 126, ал. 2, т. 2 и т. 6 КТ /“да се явява на работа в състояние, което му позволява да изпълнява възложените задачи и да не употребява през работното време алкохол или друго упойващо вещество“/, както и че според т. 6.2 от Длъжностната характеристика служителят носи отговорност при неспазване на здравословните и безопасни условия на труд.

Съдът намира, че уволнението е незаконосъобразно наложено.

Съгласно чл. 186 КТ, **нарушението на трудовата дисциплина представлява** виновното неизпълнение на трудовите задължения. Общата презумпцията за вина по чл. 45, ал. 2 ЗЗД е приложима само ако бъде доказана противоправност. Противоправността следва от установени нормативни или ненормативни правила, които не са спазени или са нарушени.

В случая от страна на ответника се твърди установено наличие на алкохол в организма 0,35 промила, като цитираните в заповедта на работодателя разпоредби на чл. 126, ал. 2, т. 2 и т. 6 КТ /“да се явява на работа в състояние, което му позволява да изпълнява възложените задачи и да не употребява през работното време алкохол или друго упойващо вещество“/, както и т. 6.2 от Длъжностната характеристика *служителят носи отговорност при неспазване на здравословните и безопасни условия на труд* по същество представляват правилата за работа, които служителят е нарушил и чрез които е проявил вина, съответно следва да се счита, че фактът на установено в неговия организъм количество алкохол в организма от 0,35 промила само по себе си представлява дисциплинарно нарушение.

От страна на работодателя не се поддържа, че ищецът е употребил алкохол през време на работа, а се счита, че самото обстоятелство на наличие на алкохол в организма на ищеца означава, че служителят не е бил *в състояние, което му позволява да изпълнява възложените задачи по смисъла на чл. 126, ал. 2, т. 2 и т. 6 КТ*. Действително, според съдебната практика хипотезата на „състояние, което не позволява да изпълнява възложените задачи“ е изпълнена не само когато служителят е във видимо от външна страна състояние (видимо състояние на сериозно алкохолно опиянение), което очевидно не му позволява да работи, а хипотезата „състояние, което не позволява да изпълнява възложените задачи“ е налице също когато служителят изпълнява работа, която изисква повишено внимание или е източник на висок риск, както е при работата на шофьорите, служителят видимо е в подходящо състояние за работа, но при изследване се установява алкохол или друго забранено вещество.

Както се посочи обаче по-горе, дисциплинарно нарушение е само виновното неизпълнение на трудови задължения и поради това в случая дисциплинарна отговорност на служителя, макар и с работа по трудов договор като шофьор, за установено през време на работа 0,35 промила алкохол в организма, е допустимо да

бъде приложена само при противоправност на така установеното състояние. За да е налице противоправност, общественото мнение/убеждение, че не е правилно да има в организма си следи от употреба на алкохол служител, чиято работа е като шофьор, не е достатъчно от правна страна.

В издадената Заповед за уволнение ответникът-работодател се позовава на т. 6.2 от *Длъжностната характеристика*, но тази клауза единствено предвижда, че служителят носи отговорност при неспазване на здравословните и безопасни условия на труд. Ответникът не представя доказателства за установени правила за здравословните и безопасни условия на труд на работното място на ищеца, съответно не установява, че неговите служители шофьори е забранено да се явяват на работа с алкохол в кръвта с определена концентрация или пък да е забранено да употребяват алкохол вечерта преди работния ден или друго определимо като мярка на поведение правило за неговите служители шофьори. Още по-малко се установява служителите, в това число и ищецът предварително да са били запознати с такова правило за безопасност.

По тези съображения – тъй като ответникът-работодател не твърди ищецът да е бил във видимо състояние на сериозно алкохолно опиянение, нито установява предварително установено правило за поведение, според което на неговите служители шофьори да е забранено да се явяват на работа със следи от употреба на алкохол в организма (с което правило служителите шофьори да са били предварително запознати), съдът намира, че няма допуснато от ищеца нарушение на трудовата дисциплина с оглед цитираните в заповедта трудови задължения на ищеца, тъй като не се установява противоправност в действия или бездействия на ищеца, за да бъде направен извод за проявена от ищеца вина, съответно за да е възможен извод за извършено от ищеца дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 186 КТ. Следва, че дисциплинарно наказание „уволнение“, наложено на ищеца е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, при което се явява основателен и предявеният обусловен иск за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност при ответника.

От страна на ответника не е оспорена представената от ищеца Справка от ТД на НАП, видно от която след прекратяване на трудовия договор с ответника, ищецът не е започнал работа при нов работодател към датата на изготвяне на справката – 22.09.2023 г., поради което съдът намира, че ищецът има право на обезщетение за оставане без работа по трудов договор за пълния максимално допустим от чл. 225, ал. 1 КТ 6-месечен период след прекратяването, а именно – от 22.03.2023г. до 22.09.2023 г., в размер на 16 647 лв. (брутен размер), колкото и се претендира.

При този изход на спора и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК на ищеца се следва присъждане на сторените съдебни разноски за адвокатско възнаграждение в пълен размер – 2 650 лв. Неоснователно е заявеното от страна на ответника възражение за прекомерност на претендираното от ищеца адвокатско възнаграждение, тъй като при съобразяване на чл. 7, ал. 1, Т. 1 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. За минималните размери на адвокатските възнаграждения („за отмяна на уволнение (чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ) или за възстановяване на работа (чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ), когато искът е предявен самостоятелно - не по-малко от размера на минималната работна заплата за страната към момента на сключване на договора за правна помощ (в случая 780 лв.); за други неоченьяеми иски - 200 лв.; за трудови дела с определен интерес - съобразно ал. 2“) следва, че минималният адвокатски хонорар за предявените от ищеца иски по чл.

344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т.3 КТ е в размер на 2 589,42 лв. За да е налице прекомерност, не е достатъчно минималният по наредбата размер да е надвишен, а следва надвишението да е значително. С оглед фактическата и правна сложност на спора, съдът намира, че прекомерност би била налице за възнаграждение над двукратния размер на минималното по наредбата възнаграждение, каквото в случая надвишение не е налице.

На основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да заплати в полза на съда сумата 845,88 лв. - държавни такси за исковете по чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т.3 КТ (80 лв., 80 лв., 665,88 лв.)

Мотивиран от изложеното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННО И ОТМЕНЯ, на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, дисциплинарното уволнение на Я. И. Б. с ЕГН *****, извършено със Заповед № РД-11-162/21.03.2023 г.

ВЪЗСТАНОВЯВА, на основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ, Я. И. Б. с ЕГН *****, на заеманата преди уволнението длъжност „шофьор на специален тежкотоварен автомобил той и работник пъддр. Пътища“ при „***** ЕАД.

ОСЪЖДА, на основание чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 КТ, „***** ЕАД с ЕИК 831646048 да заплати на Я. И. Б. с ЕГН ***** сумата **16 647 лв.** (бруто) – обезщетение за оставане без работа в периода от 22.03.2023г. до 22.09.2023 г., ведно със **законната лихва**, считано от датата на исквата молба (02.05.2023 г.) до окончателното изплащане, както и сумата **2 650 лв.** – съдебни разноски.

ОСЪЖДА „***** ЕАД с ЕИК 831646048 да заплати в полза на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД , на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, сумата **845,88 лв.** – държавни такси.

ПОСТАНОВЯВА ПРЕДВАРИТЕЛНО ИЗПЪЛНЕНИЕ на съдебното решение, на основание чл. 242, ал.1 ГПК – в частта за **16 647 лв.** – обезщетение за оставане без работа.

Банкова сметка на Я. И. Б.:

BG 97 BUIN 95615100525222

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд с въззивна жалба в 2-седмичен срок, считано от датата на връчване на препис от решението

Съдия при Софийски районен съд: _____